

WINNIPEG.

Vår vän Hedlund, proprietor af Svea hotel, har sålt sin "business", och tänker lemna Winnipeg om några dagar. Vi hade tillfälle se honom för en tid sedan, hvarvid han yttrade: Nu reser jag till Californien och kommer aldrig mer igen.

Herr C. Mattson firade sitt bröllop med Johanna Charlotta Peterson den 16de dns.

Herr Elias Nilson och Ole Hammarberg afreste i början af denna månad till Sverige.

De gjorde först, i sällskap med herrskapet Simonson, en liten affstickare till Stephen och Hancock, Minn., för att hälsa på släkt och vänner. Derifrån fortsattes sedan färden via St. Paul till gamla landet. De väntas åter med familjer nästa vår.

Mr. J. E. Forslund afreste den 22den dns till Western, för att i jernvägens intresse besöka dervarande settlementer, såsom Red Deer, Wetaskiwin o. s. v. Herr Forslund trodde sig blifva borta minst en månad.

Öfver huvud taget hafva 200 vagnlaster hvete passerat Winnipeg denna månad på väg till Fort William.

Stora eldsolyckor hemsökte Winnipeg natten mellan den 15 och 16de dns. Tre stora stenhus nedbrunno, neml. "Western Canada block", beläget i hörnet af Main st. och Portage Ave, samt Grand Union hotel och det hus, hvar herr Merrick Anderson förvarade sitt lager; båda belägne på Princess st. Skadan ansås till i million dollars.

Mr. J. E. Forslund är af Provens Regeringen utnämnd till Commissioner in B. R.

Frälsningsarmén har begärt 2000 dollars af staden som bidrag till ett härberge för husvilla under vintern.

Fäderna biföllo dock icke denna ansökan, enär de ansågo sig icke skyldige till att skaffa "tramps" tak öfver huvudet, utan välgörenheten skulle begränsas så tillvida, att understöd lemnas endast till sjuka och utblottade familjer, bosatte inom stadens område.

En ung Engelsman vand till Smith, alias Green, förkortade sitt lif söndagen den 18 dns genom att skjuta sig en kula för pannan.

Han bodde å Leland hotel härstädes, och tros felslagne förhoppningar vara orsaken till sjelfmordet.

Nyligen blef ett tåg på Manitoba-North Western Jernvägen kastadt ur spåret i närheten af Strathelair.

Någon större skada inträffade icke, men var det endast genom en händelse, att vagnarne så lyckligt undgingo förstörelse.

En hastig undersökning öfverbevisade tågpersonalen om, att här förlägg ett attentat. Detective McKenzie tog saken om hand, och endast efter få dagars arbete lyckades han hopsamla så graverande bevis mot en ung man, bosatt i närheten af Strathelair, att följden blef arrestering. Bofven erkände strax, och fördes till fängelset i Brandon, der han nu sitter i afvaktan på sin dom.

Affärsställningen synes vara god. "The Commercial" skrifver: Återförsäljare rundt stad och land rapportera goda affärer; bättre än de någon gång varit under de sista 2 åren.

I PRESTGÅRDEN.

En julfbild af N. P. ÖDMAN.

Forts.

Bland julkappar, som tjänstefolket annars fick af prosten var utom en och annan klädspersedel afven goda böcker, på hvilka han då sjelf ofta skrivit någon allvarlig vädning eller ett bibelspråk, och fall aktade sig farbror

Sven väl att läsa annorlunda än det stod; liksom han ej heller ändrade de rim som magistern och andra julpöeter med svett och möda arbetat ihop.

En egen sed af prosten, som vi ej kunna närmare förklara, var, att han hvarje jul utdelade till sina systemsöner hvar, sin flaska Eau de Cologne af Paulis billigaste, så att det hela jul'en i prestgården doftade betydligt, ja "värre", som man plär säga. Här hölje också farbror Sven ett rikt fält för muntra julrim, ty flaskorna kände han alltid igen på formen, och det hette nu t. ex.:

"Lycklige jag vet hvad du har fått: Prostén vill att du skall lukta godt" eller

"Jag anar nu, att också du lär få dig Af prostén någonting att hålla på dig" o. s. v.

Prosten sjelf log vid dessa rim rätt hjertligt.

Äfven utdelade han ofta almanackor öfver lag, och här var farbror Sven outtröttlig att rimma om hur "det gamla år så snart förgår och när det flytt, så kommer nytt" och mera sådant, så att man redan på första raden kände igen att en almanacka var i antågande.

Som vi märka, gaf ej prostén dyrbara julkappar, åtminstone ej till släkten — och han gjorde detta af grundsats; när julkapparne ej gäfvos till barn, tjena eller behöfvande, syntes de honom mera som ett slags paket-lek. Att gifva blott för att det skulle gifvas, var för honom helt enkelt dåraktigt slöseri. Han gaf hellre der behof fans, och gaf då rikligen.

Denna jul hade han dessutom redan på förhand lätit de väntande släktlingarne veta, att ingen skulle få ge julkapp till högre värde än "i rdr bea", hellre under; och detta hade alla sökt samvetsgrannt att hålla, med ett undantag, nemligen med afseende på en större julkapp till prostén sjelf, hvarom alla systemsönerna förenat sig.

Det väckte därför en viss uppmärksamhet, när under aftonslopp en del julkappar förekommo, som tycktes i någon mån öfverskrida det öfverenskomna maximum, så vackra och trefliga föreföllo de. Man frågade hvarandra till höger och venster, och till slut upptäcktes, att det måste vara doktorn, som var den skyldige. Han försäkrade dock bestämt, att han ej kände igen dem, men då tydligen ingen annan visste något om dem, så sade han:

"Det är mycket möjligt att det är jag; men jag vet det verkligen inte."

Då detta lät gåtfult, bad man honom förklara sig närmare, och han gjorde då följande förklaring, som vi här upptaga, då den kan tjena som en praktisk vägledning för mången villrådig julkappsköpare:

"Qvällen före min afresa från Stockholm," sade han på sitt vanliga korta och energiska sätt, "gick jag in i Lejas bod och bad den närmaste herrn vid disken att lägga in tio vackra och praktiska julkappar å 1: 50 stycket, sex för damer och alla med tydig påskrift på konvolutet "för herre" eller "för dam" efter omständigheterna.

Här hälsades den praktiske doktorn med ett ljudligt skratt, och han fortsatte lugnt:

"Det var gjort på några ögonblick, medan jag promenerade af och an på golfvet och lugnt och belåtat åskådade, huru alla andra julkappsköpare i butiken vändades. När jag sedan kom hit och öppnade det större omslaget, fann jag de små paketerna så väl inlagda, att jag tyckte det var skada rifva upp dem: jag skref derför genast på utanskripta med ledning af den enkla och lättfattliga påteckningen i Lejas bod. — Ha de fallit er i smaken, så är det mig kært."

Alla voro belåtna och doktorns julkappar hade vunnit priset bland alla, om och Olof, som fått sigarrödral utan att vara rökare

fann sig föranlåten att tillbyta sig af grosshandlarn som hade heldrade de rim som magistern och andra julpöeter med svett och möda arbetat ihop.

Farbror Svens värf led mot slutet. Den sista julkappen togs upp, den var till Elsa och hade formen af ett hoprulladt papper. Farbror Sven tycktes vara säker om innehållet, ty han rimmade genast.

"I qväll skall lilla Elsa spela detta stycke, Ty det är just i gamle farbror tycke."

Det befanns också vara ett musikstycke, och farbror Svens leende och låtsadt förlägna min och Elsas tacksamma nick kunde man och se, att det var från honom sjelf. Speladt blef det också giest, så snart allt julkappspapperet blifvit torduret och bordet uttftadt — det var en komposition kallad "En vansinnigs sista musikalska tanke," å "i rdr boo" — nej, vi misstaga oss, å "50 öre," men farbror Sven tycktes värdera den vida högre, att dömma af det stilla drömmande uttrycke, hvarmed han åhörde den:

"Lutiskan och gröten stå på bordet," anmälde moster Majas ömedelbart efter styckets sltt, och dermed kom julaftons sista afdelning, men, som den är ungefär densamma öfverallt, kunna vi redan anse den berättad genom moster Majas tillkännagivande. Dock bör kanske ej glömmas, att i gröten var enligt gammal sed af moster Maja gömd en bönå; och den som fingre den, skulle först bli gift. Till farbror Svens stora nöje och Elsas stora förlägenhet var det, hon, som fick den, hvilket upptäcktes just i det ögonblick hon ville gömma den bredvid tallriken. Att bönan var sannspådd har redan i det föregående antyts.

I köket ås under tiden en riklig julfmåltid, i hvilken så väl de små barnen från Åstorp som andra tillfälliga gäster deltog; och på det stora bordet, som var belagdt med en hvit duk, lyste äfven der praktiska grenljus framför en rad af rikliga julhögar.

Och lust och glädte och godt om julbröd var det också denna afton i hvarje af prostens torparstugor — och kanske lästes just nu hos Lars vid tända ljus den "lilla vackra julfösk", som prostén gifvit honom.

När prostén denna afton tog godnatt af sina tjenaer, strålade allas ögon af tacksamhet under det de hjertligt tryckte hans hand. De små barnen stannade naturligtvis öfver natten, och åt andra fattiga främmande bereddes äfven en tillfällig soflpat.

"Maja," sade prostén till sin systers, sedan folket gått, "du glömmar väl inte att tillse, att ljusen i god tid före julottan tändas i alla prestgårdsfönstren i båda våningarne?"

"Ja, ljusen stå redan öfverallt färdiga," svarade moster Maja. "Och nu godnatt, mina gossar," sade prostén derpå, vänd till systemsönerna. "Få nu se, om ni å vakna i morgon bitida och komma i julottan i vår lilla kyrka. Den morgonen ville jag, att all världen vore vakna och lofvade Gud."

Och härmed är vår berättelse slut. Vi tillägga blott ett litet "post scriptum."

Vid julottetid strålade både kyrka och, prestgård, så att det lyste åkande och gående lång väg öfver den vidsträcka snöhöjda bygden; och genom det lilla templet brusade snart den gamla julsalmen: "Var helsad sköna morgonstund" så vackert, att det kändes varmt i hjertat på prostens gäster, som alla sutto i en lång rad i prestgårdsbänken. De stannade sedan på prestgården ända till nyåret — och så försvunno de hvar och en åt sitt håll, gömmande kära minnen i hjertat. Vi vilja vidare omtala, att hos prostén den der extra grytan i köket fortsatte sin verksamhet till de nödställdes hjälp äfven långt fram på våren, ja, ett godt stycke in på sommaren; det låter under-

ligt, men är ändå sant, och sant är det också, att prostens plänbok vardt under tiden allt tunnare.

Och för den; som vill höra mer, kunna vi tala om, att nästa jul voro släktlingarne åter samlade hos prostén, och farbror Sven fattades ej heller. I det julföredrag, som prostén nu höll vid den tända gränen, omnämde han, att grosshandlarn under året blifvit gift, Elsa trolofvad och notarien befordrad till vice häradsbörjling. Detta hörde till de glada tilldragelserna i släkten; och någon sorglig hade prostén ej antecknat, hvarken missväxt, elsvåda eller dödsfall — men följande jul hade hela hans slägt å sin sida att i sitt hjertas minnesbok med sorg iregistrera, hvar och en på sitt håll, den ädle proster Was egen död. Slägtmötena på B. voro nu slut. Man hade nu haft ett enda under året; det var vid hans begrafning. Det var då torparen Lars, som på begravningsdagen var framme i prostgården, yttrade på sitt naiva sätt, då han af en händelse fick se prostens gamla plänbok, nu tom och s'uten:

"Åh, hva' pengar då ha runne ur den. Den ha gjort 'go jul' i många fattig stuger; men nu å 'da' slut."

WINNIPEGS TORGPRISE:

Hvete, per bush.....	\$0 42—\$0 45
Hafre do.....	0 30—0 32
Korn do.....	0 40—0 45
Mjöl, patents, 100 lbs. 1 55—1 65	
do, strong bakers " 1 40—1 50	
do, XXXX " 0 85—0 95	
do, superfine " 0 50—0 75	
Smör, rullar, per lb. 0 13—0 14	
dr. packadt, " 0 14—0 15	
Ägg, per dussin " 0 14—0 15	
Potatis pr bu. ny " 0 30—0 35	
Hafremjöl per säck " 2 30—2 40	
Hö, löst, per ton " 3 00—4 00	
do, pressadt, per ton " 5 00—5 50	
Kli, per ton " 11 00—12 00	
Ved, tamrac, per cord 4 50—4 75	
do, tjörk, per cord " 5 50—6 00	
do, ek, per cord " 5 50—6 00	
do, poppel, per cord 3 00—3 50	
Fisk, hvit, per lb. " 0 04—0 04½	
do, lax, öring, per lb 0 09—0 10	
do, lax, per lb " 0 15—0 17	
do, ostron, per quart 0 50½—0 75	
Kalkon, per lb. " 0 12—0 14	
Gås, per lb. " 0 10—0 12	
Höns, per lb. " 0 08—0 10	
Kött beef " 0 03—0 04	
" fläsk " 0 04—0 05	
" kalv " 0 08—0 09	
" lam " 0 07—0 12	

SKANDINAVISKA MISSIONS-KYRKAN.

No. 286 CATHERINE ST., WINNIPEG.

Gudstjänst Söndagar kl 11 f. m. och 7 e. m. Thorsdagar kl. 8 e. m.

Föreläsningar sammanträder första tisdagen i hvarjämånad kl. 8 e. m. H. Lindeman, Föreläsningens Pastor. Nr 311 Fountain str., hörnet af Henry- och Fountain gatorna.

SKANDINAVISKA BAPTIST KYRKAN.

606 MAIN STREET, WINNIPEG.

Gudstjänst: Söndagar kl. 11 f. m. och 7 e. m. Tisdagar kl. 8 e. m. bönenöte. Skandinaverna inbjudas vänligen till alla möten.

MARTIN BERGH, Predikant.

DOKTOR A. J. MACDONELL

har flyttat till
280 Donald street, hörnet af Portage Avenue.

Emottagningstid: 9—10 f. m., 2—4 e. m. och 7:30—9 e. m.

Telefon No. 200.

Landsman, Sen hit!

Hos mig finnes prima NORSK FETSILL, SVENSK ANJOVIS, POTATISMJÖL, BRUNA BÖNOR, HALLONSAFT, MEDVURST från Göteborg samt allt hvad till en välordnad Speceriff-affär hörer. Besök eller skrif till

A. Hallonqvist,

325 LOGAN AVE., Winnipeg.

Obs! Agenter önskas att sälja Lundsins Enbåre Syrup. Goda vilkor.

OBSERVERA!

Flere af tidningens läsare hafva i skuld för sin Prenumerationsafgift och vi vilja härmed vördsamt påminna dem derom att snarast möjligast insända densamma. Många bäckar små göra en stor å. Begagna Eder af denna sedel.

Klipp ut detta:

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
BOX 642
WINNIPEG, MANITOBA.
Härmed inneslutes Prenumerationsafgiften \$1.00 för år 1894.
NAMN.....
POST OFFICE.....
PROVINS.....

DOMINION LINIENS

KONGLIGE POSTÅNGARE
VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.

Den finaste och billigaste vägen från Europa till
CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA

Dominionliniens ångare äro alla af utmärkaste slag, stora och bekväma, bygda i vattenåta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Föräldspassagerarnes sofrum äro stora och passagerarne erhålla tillräckligt med föda.

Mellandäckpassagerarnes bekvämligheter äro väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerne äro belägna i midten af fartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och elegant möblerade.

Uppmärksamma uppussare och uppusskor, skicklig och förekommande läkare samt skandinavisk tolf finnas om bord på hvarje ångare. Familjer åtskillas icke. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets tolf ombord för att möta och taga värd om passagerarne. Och nybyggare för Manitoba och British Columbia besuvas icke af tullstemän, emedan hela färden blir öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-jernvägen göres från Atlantiska till Stillä havet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevärd samt fria sofvagnar.

General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania: J. KRANTZ, 11 Jernbanetov. Trondhjem: BERNHARD MOE. Bergen: CASPER DREYER. Stavanger: BRÖDRENE Haaheht. Christiansand: ARTHUR NORMANN. Göteborg: J. O. REIS, 40 Sillgatan. Köbenhavn: LAUR LASSSEN, 7 Nyhavn. Malmö: A. N. WIDEGREN, Hamnen. Stockholm: Kapten E. G. CARLSSON, Bredgränd 2.

FLINN, MAIN & MONTGOMERY,

Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

ALLAN, DOMINION- OCH BEAVER-LINIERN

Sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier. Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$29.50
" Hangö.....	33.00
" Åbo och Helsingfors.....	34.00
" Stockholm.....	32.50
" Wasa, Kristinestad och Björneborg.....	35.75
" Gamla Karlaby, Jacobstad och Uleåborg.....	36.50

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

ALLAN LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 15.....	Laurentian.....	Dec 8
" 29.....	Numidian.....	" 22
Dec 13.....	Mongolian.....	Jan 5
" 27.....	Laurentian.....	Jan 19
" 10.....	Numidian.....	Feb 2

DOMINION LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 8.....	Labrador.....	Dec 1
" 22.....	Vancouver.....	" 15
Dec 6.....	Oregon.....	" 29
" 20.....	Labrador.....	Jan 12
Jan 3.....	Vancouver.....	" 26

samt hvarannan vecka derefter från Halifax.

¶ Vidare upplysningar meddelas af hvem som helst ångbåtsagent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
GENERAL PASSEGERAR AGENT,
WINNIPEG

De, som restera med sina prenumerations afgifter, torde vanligen inbetala desamma genast.